

Pán Bůh mu dá trůn je - ho ot - ce Da - vi - da.

R.
[Lk 1,32b]

Ž 132 (131)

1. Přisahal Ho - spo - din Da - vi - do - vi * s věností, kte - rou ne - po - ru - ší:
2. „Potomka z tvé - ho ro - du * 7 do - sa - díím na tvůj trůn. **R.**
3. Budou-li tvoji synové dbát na mou smlou - vu, * na mé příkazy, kte - rým je na - u - čím,
4. 7 též jejich sy - no - vé na vě - ky * budou sedět na tvém trů - ně!“ **R.**
5. Neboť Hospodin si vy - vo - lil Si - ón, * přál si ho mít za své sí - dlo:
6. „To je můj pří - by - tek na vě - ky, * 7 zde budu sídlit, (+) ten jsem si zvo - lil. **R.**
7. Zde dám vyrašit ro - hu Da - vi - do - vu, * rozžehnu svítilnu svému po - ma - za - né - mu.
8. Jeho nepřátele ob - lék - nu han - bou, * ale na něm zazá - ří má ko - ru - na.“ **R.**